

Bryssel den 19 november 2025
(OR. en)

15640/25

**Interinstitutionellt ärende:
2025/0367 (NLE)**

**ANTIDISCRIM 110
COCON 69
COHOM 169
COPEN 354
DROIPEN 141
EDUC 457
FREMP 342
JAI 1721
MIGR 434
SOC 784
STATIS 90**

FÖLJENOT

från: Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av
Martine DEPREZ, direktör

inkom den: 19 november 2025

till: Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Ärende: Förslag till
RÅDETS BESLUT
om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar
inom partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande
och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess
19:e möte, vad gäller de rekommendationer och slutsatser som riktas till
vissa parter om deras tillämpning av den konventionen vad gäller frågor
som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

För delegationerna bifogas dokument – COM(2025) 713 final.

Bilaga: COM(2025) 713 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.11.2025
COM(2025) 713 final

2025/0367 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar inom partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 19:e möte, vad gäller de rekommendationer och slutsatser som riktas till vissa parter om deras tillämpning av den konventionen vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det 19:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*Istanbulkonventionen* eller *konventionen*) den 11 december 2025 i samband med det planerade antagandet av åtta utkast till rekommendationer och ett utkast till slutsats som riktas till nio konventionsstater rörande deras genomförande av konventionen.²

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

I Istanbulkonventionen fastställs ett heltäckande och harmoniserat regelverk för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet i och utanför Europa. Konventionen trädde i kraft den 1 augusti 2014.

EU undertecknade konventionen i juni 2017 och slutförde anslutningsförfarandet den 28 juni 2023 genom deponeringen av två godkännandeinstrument, vilket innebar att konventionen trädde i kraft i EU den 1 oktober 2023. EU har anslutit sig till konventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, dvs. frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹ och frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*². Alla EU-länder har undertecknat konventionen och 22 av dem har ratificerat den³.

2.2. Partskommittén

Partskommittén⁴ är sammansatt av företrädare för de parter som anslutit sig till konventionen. Parterna måste eftersträva att som sina företrädare utse experter i högsta möjliga befattning inom arbetet för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet⁵. De uppgifter som anförtrotts partskommittén finns förtecknade i artikel 1 i dess arbetsordning⁶. Den 1 oktober 2023 blev EU part i konventionen och som sådan medlem av partskommittén (artikel 67.1 i konventionen).

¹ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

² Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

³ Ratificeringsläget den 12 november 2025: AT (2013), BE (2016), CY (2017), DE (2017), DK (2014), IE (2019), EL (2018), ES (2014), EE (2017), FI (2015), FR (2014), HR (2018), IT (2013), LU (2018), MT (2014), NL (2015), PL (2015), PT (2013), RO (2016), SI (2015), SV (2014), LV (2023).

⁴ [Partskommittén – Istanbulkonventionen – Bekämpande av våld mot kvinnor och våld i hemmet \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Artikel 2.1 b i partskommitténs arbetsordning.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, antaget den 4 maj 2015.

2.3. Istanbulkonventionens övervakningsmekanism

Genom Istanbulkonventionen inrättas en övervakningsmekanism som ska säkerställa att parterna effektivt genomför dess bestämmelser⁷. Syftet är att bedöma hur konventionen tillämpas i praktiken och att ge parterna vägledning. Övervakningsmekanismen består av två skilda, men samverkande, organ: den oberoende expertgruppen (*Group of Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence* – Grevio) och partskommittén.

Grevio är en oberoende grupp av experter som har i uppdrag att övervaka tillämpningen av Istanbulkonventionen i varje enskilt land i enlighet med artikel 66.1 i konventionen. Övervakningsförfarandet fastställs i artikel 68 i konventionen. I enlighet med artikel 68.1 i konventionen är nya parter skyldiga att lämna in en rapport (baserad på ett frågeformulär som har utarbetats av Grevio), med detaljer om de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som har vidtagits för att ge verkan åt konventionen. Grevio utarbetar en rapport om de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att genomföra konventionen och lämnar förslag om hur parten kan hantera identifierade problem⁸.

På grundval av Grevios rapport och i enlighet med artikel 68.12 i konventionen får partskommittén anta rekommendationer som riktas till parten i fråga om tillämpningen av konventionen och fastställa en frist för partens svar om genomförandet av rekommendationerna. På grundval av denna bestämmelse har partskommittén antagit rekommendationer till parterna som gör åtskillnad mellan åtgärder som bör vidtas så snart som möjligt, med ett krav på återrapportering inom en treårsperiod, och åtgärder som, även om de är viktiga, inte behöver vidtas lika omedelbart. I slutet av treårsperioden måste parten återrapportera till partskommittén om sina framsteg i genomförandet av de rekommendationer som riktats till den. På grundval av denna rapportering, och eventuell annan information som erhållits, utarbetar kommitténs sekretariat⁹ slutsatser om genomförandet av rekommendationerna i förhållande till varje part som är föremål för översyn, vilka sedan antas av partskommittén.

Eftersom det grundläggande utvärderingsförfarandet har slutförts för nästan samtliga parter, beslutade Grevio i slutet av 2022 att gå vidare till nästa fas i sin utvärdering. Enligt artikel 68.3 i konventionen ska Grevios efterföljande utvärderingsförfaranden delas upp i omgångar (*tematiska utvärderingsomgångar*). Den första tematiska utvärderingsomgången kallas *Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice* (att bygga upp tillit genom att tillhandahålla stöd, skydd och rättvisa) och pågår från 2023 till 2031. Den grundläggande utvärderingen omfattade omkring 60 artiklar i Istanbulkonventionen, medan det nya tematiska utvärderingsförfarandet omfattar 20 artiklar, nämligen artiklarna 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 och 56. I dessa artiklar fastställs standarder för brottsbekämpande myndigheter, straffrättsliga aktörer, tillhandahållande av allmänna och specialiserade stödtjänster till offer samt en övergripande strategi inriktad på offren. Syftet är att tillhandahålla en mer djupgående bedömning av dessa områden, med fokus på de framsteg som gjorts i fråga om varje artikel.

I punkt 305 i sitt yttrande 1/19 av den 6 oktober 2021, Istanbulkonventionen¹⁰, fastslog Europeiska unionens domstol att en betydande del av konventionens skyldigheter i allt

⁷ Artikel 1.2 i Istanbulkonventionen.

⁸ Artikel 68.10 i Istanbulkonventionen.

⁹ Det tillämpliga förfarandet för övervakning av tillämpningen och rapporteringen fastställs i *Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties* (inte översatt till svenska), antaget av partskommittén den 13 april 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

¹⁰ Domstolens yttrande 1/19 av den 6 oktober 2021, Istanbulkonventionen, EU:C:2021:832.

väsentligt åligger unionen i förhållande till dem som är anställda inom unionens administration och i förhållande till den del av allmänheten som besöker lokaler och byggnader tillhörande unionens institutioner, organ och byråer. När det gäller de 20 specifika bestämmelser som den första tematiska utvärderingsomgången omfattar, har domstolen bekräftat att 17 av dessa bestämmelser även gäller unionen och dess egen offentliga förvaltning, nämligen alla ovan nämnda bestämmelser utom artiklarna 3, 31 och 48 i konventionen. Samtidigt bör omfattningen av unionens skyldigheter tolkas på ett sätt som tar hänsyn till unionens specifika natur och befogenheter. Eftersom EU:s offentliga förvaltning saknar brottsbekämpande befogenheter bör rekommendationer om brottsbekämpningsfrågor, till exempel frågan om akuta förbudsåtgärder, tolkas som att de kräver att offrets säkerhet säkerställs inom ramen för förvaltningens befogenheter, till exempel genom att vägra misstänkta förövare tillträde till institutionernas lokaler.

Vid sitt möte i december 2024 antog partskommittén ett beslut om de rekommendationer som ska antas av partskommittén mot bakgrund av de av Grevios rapporter som antogs som en del av dess första tematiska utvärderingsomgång¹¹.

Hittills har partskommitténs praxis varit att anta rekommendationer och slutsatser på grundval av samförstånd vid sina möten, vilka äger rum på begäran¹² av en tredjedel av parterna, partskommitténs ordförande eller generalsekreteraren, vanligtvis två gånger om året.

2.4. Partskommitténs planerade akter

Vid sitt 19:e möte den 11 december 2025 planerar partskommittén att anta följande åtta utkast till rekommendationer (ett på grundval av det grundläggande utvärderingsförfarandet och sju på grundval av den första tematiska utvärderingsomgången) och en slutsats (*utkastet till rekommendationer* respektive *utkastet till slutsats*, eller tillsammans *de planerade akterna*):

- (1) Rekommendation till Förenade kungariket om genomförandet av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)22prov.
- (2) Rekommendationer till Andorra om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)23prov.
- (3) Rekommendationer till Belgien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)24revprov.
- (4) Rekommendationer till Frankrike om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)25prov.
- (5) Rekommendationer till Italien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)26prov.
- (6) Rekommendationer till Nederländerna om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)27prov.

¹¹ Ingår i dokumentet IC-CP(2024)10 rev.

¹² Artikel 67.2 i konventionen.

- (7) Rekommendationer till Portugal om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)28prov.
- (8) Rekommendationer till Serbien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)29prov.
- (9) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Polen som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)30prov.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

De planerade akterna riktar sig till nio parter och innehåller rekommendationer (som grundar sig på det grundläggande utvärderingsförfarandet och den första tematiska utvärderingsomgången) om åtgärder som måste vidtas avseende åtta parter genomförande av konventionen samt slutsatser om en parts genomförande av tidigare rekommendationer. De gäller berörda institutioners och den offentliga förvaltningens genomförande av konventionens bestämmelser. Unionen har anslutit sig till konventionen i den mån den är tillämplig på dess institutioner och offentliga förvaltning och har, inom ramen för artikel 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), exklusiv befogenhet att godta skyldigheterna i konventionen med avseende på sina egna institutioner och sin egen offentliga förvaltning. Det är därför lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, eftersom de planerade akterna är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten genom att få betydelse för den framtida tolkningen av tillämpliga bestämmelser i konventionen.

Utkasten till rekommendationer och utkastet till slutsatser om frågor som omfattas av unionens befogenhet, vad gäller dess egna institutioner och dess egen offentliga förvaltning, är förenliga med unionens politik och mål och ger inte upphov till några problem vad gäller unionsrätten. Det föreslås därför att unionen inte ska invända mot antagandet av utkasten till rekommendationer och slutsats vid partskommitténs 19:e möte.

4. RÄTTLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet akter med rättslig verkan omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”¹³.

¹³ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Partskommittén är ett organ som inrättats genom Istanbulkonventionen. De planerade akter som ska antas av partskommittén utgör akter med rättslig verkan. De planerade akterna är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten, eftersom de kan påverka den framtida tolkningen av de tillämpliga bestämmelserna i Istanbulkonventionen. Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelan kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelan.

Vad gäller en planerad akt som samtidigt har flera syften eller beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra utan att det eller den ena är av underordnad betydelse i förhållande till det eller den andra, måste den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget undantagsvis inbegripa de däremot svarande olika rättsliga grunderna.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

När det gäller den materiella rättsliga grunden har EU anslutit sig till Istanbulkonventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, närmare bestämt frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹⁴ och frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*¹⁵. EU:s anslutning till Istanbulkonventionen delades upp på två separata rådsbeslut för att beakta Danmarks och Irlands särskilda ställning med avseende på avdelning V i EUF-fördraget. Beslutet om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i kommittén ska följaktligen, när de relevanta rekommendationerna eller slutsatserna också rör båda frågorna, delas upp i två beslut. Det föreslagna beslutet gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning. Den materiella rättsliga grunden för beslutet är därför artikel 336 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 336 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

¹⁴ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

¹⁵ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*, EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar inom partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 19:e möte, vad gäller de rekommendationer och slutsatser som riktas till vissa parter om deras tillämpning av den konventionen vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 336 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2023/1075¹⁶, vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, och genom rådets beslut (EU) 2023/1076¹⁷, vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*, i den mån sådana frågor omfattas av unionens exklusiva befogenhet, och trädde i kraft för unionen den 1 oktober 2023.
- (2) Enligt artikel 66.1 i konventionen ska expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (*Grevio*) övervaka konventionsparternas (*parterna*) genomförande av konventionen. I enlighet med artikel 68.11 i konventionen ska Grevio anta rapporter och slutsatser om de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att tillämpa konventionens bestämmelser.
- (3) Partskommittén (*kommittén*) kan enligt artikel 68.12 i konventionen anta rekommendationer som riktas till den berörda parten på grundval av rapporten och slutsatserna från Grevio. Sådana rekommendationer ska göra åtskillnad mellan åtgärder som ska vidtas så snart som möjligt, med ett krav på återrapportering till kommittén inom en treårsperiod, och åtgärder som, även om de är viktiga, inte är lika akuta. I slutet av den treårsperioden ska den berörda parten återrapportera till kommittén om vidtagna åtgärder inom tio särskilda områden som omfattas av konventionen. På grundval av den rapporten och eventuell annan information ska

¹⁶ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

¹⁷ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

kommittén anta slutsatser om genomförandet av de rekommendationerna, vilka utarbetats av kommitténs sekretariat.

- (4) Enligt artikel 68.3 i konventionen ska utvärderingsförfarandena efter Grevios inledande grundläggande utvärderingsförfarande delas upp i omgångar (*tematiska utvärderingsomgångar*). Den första tematiska utvärderingsomgången kallas *Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice* (att bygga upp tillit genom att tillhandahålla stöd, skydd och rättvisa) och omfattar 20 artiklar i konventionen, nämligen artiklarna 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 och 56. Vid sitt 17:e möte den 17 december 2024 antog kommittén ett beslut om de rekommendationer som ska antas av kommittén mot bakgrund av de av Grevios rapporter som antogs som en del av den första tematiska utvärderingsomgången och som ingår i dokumentet IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Kommittén förväntas vid sitt 19:e möte den 11 december 2025 anta följande åtta utkast till rekommendationer (ett på grundval av den grundläggande utvärderingsomgången och sju på grundval av den första tematiska utvärderingsomgången) och utkast till slutsatser om nio parter genomförande av konventionen (*utkastet till rekommendationer* respektive *utkastet till slutsatser*, tillsammans *de planerade akterna*):
 - (1) Rekommendation till Förenade kungariket om genomförandet av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)22prov.
 - (2) Rekommendationer till Andorra om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)23prov.
 - (3) Rekommendationer till Belgien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)24revprov.
 - (4) Rekommendationer till Frankrike om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)25prov.
 - (5) Rekommendationer till Italien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)26prov.
 - (6) Rekommendationer till Nederländerna om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)27prov.
 - (7) Rekommendationer till Portugal om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)28prov.
 - (8) Rekommendationer till Serbien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)29prov.
 - (9) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Polen som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)30prov.

–

- (6) Unionen har inom ramen för artikel 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt exklusiv befogenhet att godta skyldigheterna i konventionen med avseende på sina egna institutioner och sin egen offentliga förvaltning. I punkt 305 i sitt yttrande 1/19 av den 6 oktober 2021, Istanbulkonventionen¹⁸, fastslog Europeiska unionens domstol att en betydande del av konventionens skyldigheter avseende förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder i allt väsentligt åligger unionen i förhållande till dem som är anställda inom unionens administration och i förhållande till den del av allmänheten som besöker lokaler och byggnader tillhörande unionens institutioner, organ och byråer. I punkt 307 i samma yttrande fastslog domstolen vidare att unionen inte ska begränsa sig till att fastställa minimikrav eller stödjande åtgärder, utan själv ska säkerställa att dessa skyldigheter uppfylls fullt ut. Samtidigt bör omfattningen av unionens skyldigheter tolkas på ett sätt som tar hänsyn till unionens specifika natur och befogenheter. Eftersom unionens offentliga förvaltning saknar brottsbekämpande befogenheter bör rekommendationer om brottsbekämpningsfrågor, till exempel frågan om akuta förbudsåtgärder, tolkas som att de kräver att unionen säkerställer offrets säkerhet inom ramen för sina befogenheter, till exempel genom att vägra misstänkta förövare tillträde till institutionernas lokaler.
- (7) De planerade akterna gäller genomförandet av bestämmelser i konventionen som också är tillämpliga på unionen med avseende på dess egna institutioner och offentliga förvaltning. Det är därför lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning, eftersom de planerade akterna är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten genom att få betydelse för den framtida tolkningen av tillämpliga bestämmelser i konventionen.
- (8) När det gäller Förenade kungariket omfattar utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet av att säkerställa lämpliga och hållbara ekonomiska resurser för all politik som syftar till att bekämpa våld mot kvinnor samt hållbar finansiering av relevanta civilsamhällesorganisationer (artikel 8 i konventionen), utrusta de nationella samordningsorganen med det mandat, den kompetens och de resurser som krävs, säkerställa samordningen och genomförandet av politik och åtgärder för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor samt säkerställa oberoende övervakning och utvärdering av dem, med stöd av relevanta uppgifter (artikel 10 i konventionen), harmonisera systemen för insamling av uppgifter och säkerställa systematisk insamling av uppdelade uppgifter om våld mot kvinnor (artikel 11 i konventionen), säkerställa fortbildning för berörda yrkesgrupper om hur de på lämpligt sätt kan ingripa mot våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen), avlägsna hinder mot tillgång till allmänna stödtjänster (artikel 20 i konventionen), säkerställa tillgång till specialiserade stödtjänster och skyddade boenden för alla offer för våld mot kvinnor och våld i hemmet (artiklarna 22 och 23 i konventionen), minska sekundär viktigmisering genom att se till att ärenden hanteras effektivt utan dröjsmål (artikel 50 i konventionen), och säkerställa användning av akuta förbudsåtgärder (artikel 52 i konventionen). Eftersom rekommendationen i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet.

¹⁸ Domstolens yttrande 1/19 av den 6 oktober 2021, Istanbulkonventionen, EU:C:2021:832.

- (9) När det gäller Andorra omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att utarbeta en långsiktig övergripande strategi för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen, säkerställa att kvinnorrättsorganisationer deltar fullt ut i utformningen av politiken och regelbundet bedöma denna politik på grundval av detaljerade indikatorer (artikel 7 i konventionen), förbättra tydligheten i budgetarna för åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet, fortsätta ansträngningarna för att vid behov öka dessa budgetar och säkerställa att icke-statliga kvinnorrättsorganisationer får tillräckligt med stöd och tid för att utföra de uppgifter som de anförtrotts (artikel 8 i konventionen), fortsätta att utöka insamlingen av uppdelade uppgifter om alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 11 i konventionen), utvidga kampanjer för förebyggande till att inbegripa alla former av våld som omfattas av Istanbulkonventionen och regelbundet utvärdera deras genomslag (artikel 12 i konventionen), säkerställa tillräckliga personalresurser och lämpliga kvalifikationer för yrkesverksamma som arbetar med program för förövare, utarbeta miniminormer och införa ett särskilt program för förövare av sexuellt våld (artikel 16 i konventionen), säkerställa att specialiserade stödtjänster tillgodoser offrens behov (artikel 22 i konventionen), vidta åtgärder för att garantera att alla berörda parter genomför en riskbedömning för alla former av våld som omfattas av konventionen och regelbundet gör en ny bedömning (artikel 51 i konventionen), säkerställa att akuta förbudsåtgärder kan utfärdas utan dröjsmål om det föreligger en omedelbar fara och inrätta en tydlig rättslig ram som garanterar korrekt hantering av akuta förbudsåtgärder (artikel 52 i konventionen), och säkerställa att offer för alla former av våld som omfattas av konventionen kan komma i åtnjutande av skyddsorder och att överträdelser bestraffas (artikel 53 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (10) När det gäller Belgien omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att säkerställa större samstämmighet mellan politik och åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor på de olika myndighetsnivåerna i landet (artikel 7 i konventionen), säkerställa att insamlade uppgifter delas upp och harmonisera uppgiftsinsamlingen (artikel 11 i konventionen), säkerställa det praktiska genomförandet av kravet på att sprida kunskap om de principer som anges i artikel 14 i konventionen på alla utbildningsnivåer (artikel 14 i konventionen), införa grundutbildning och fortbildning för alla berörda yrkesgrupper samt anta och sprida kvalitetsnormer för utbildningskurser (artikel 15 i konventionen), utöka stödet till återhämtning och ekonomiskt oberoende för kvinnor som utsatts för våld genom relevanta åtgärder och införa standardiserade vårdvägar inom hälso- och sjukvårdssektorn för att säkerställa att offer identifieras och hänvisas till lämpliga specialiserade stödtjänster (artikel 20 i konventionen), säkerställa tillgång till skyddade boenden och inrätta en hjälplinje som fungerar som en enda kontaktpunkt (artikel 22 i konventionen), säkerställa effektiv hantering av ärenden och en genusbaserad och offercentrerad förståelse av våld mot kvinnor, säkerställa att det finns effektiva skyddsåtgärder för att förhindra olämplig användning av medling och säkerställa lämpliga och tillräckliga påföljder (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att akuta förbudsåtgärder, skyddsorder och kontaktförbud finns tillgängliga och åtkomliga för alla offer (artiklarna 52 och 53 i konventionen), utvärdera genomförandet av befintliga skyddsåtgärder och säkerställa att alla befintliga åtgärder genomförs i praktiken för offer för alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 56 i

konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

- (11) När det gäller Frankrike omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att utarbeta en långsiktig övergripande strategi för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen, säkerställa att tillräckliga resurser anslås till det organ som samordnar politiken för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor, säkerställa att kvinnorrättsorganisationer deltar fullt ut i utformningen av politiken och regelbundet utvärdera denna politik på grundval av på förhand fastställda indikatorer (artikel 7 i konventionen), upprätthålla ansträngningarna för att säkerställa tillräcklig finansiering av politik för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor, förbättra tydligheten i de budgetar som anslås till denna politik och säkerställa att kvinnorrättsorganisationer har tillräckliga och stabila ekonomiska resurser för att kunna utföra sitt arbete (artikel 8 i konventionen), säkerställa uppdelning av uppgifter och samla in uppgifter om antalet kvinnor och flickor som söker hjälp från hälso- och sjukvårdstjänster (artikel 11 i konventionen), förbättra insatserna och bedöma effekterna av åtgärder på området primärt förebyggande (artikel 12 i konventionen), säkerställa att elever har tillgång till utbildning i de frågor som anges i artikel 14 i konventionen (artikel 14 i konventionen), säkerställa att alla som i sitt arbete har kontakt med offer och förövare får utbildning om alla former av våld mot kvinnor och att sådan utbildning utvärderas (artikel 15 i konventionen), anta och genomföra minimistandarder för program för våldsförövare och bedöma deras inverkan (artikel 16 i konventionen), säkerställa att samordningsorgan inrättas i hela landet och att alla berörda organ deltar i de nya gemensamma kontaktpunkter som inrättats för att ge stöd till kvinnliga offer (artikel 18 i konventionen), säkerställa att alla kvinnor som utsatts för våld har tillgång till en rättsmedicinsk undersökning och vidta ytterligare åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor med funktionsnedsättning (artikel 20 i konventionen), säkerställa att specialiserat stöd finns tillgängligt i hela landet, även för kvinnliga offer för våld och deras barn som bor på skyddade boenden, och säkerställa att sådana tjänster beaktar den digitala dimensionen av våld mot kvinnor (artikel 22 i konventionen), förse offer för sexuellt våld med medicinsk vård, traumastöd, rättsmedicinska undersökningar och psykologisk hjälp (artikel 25 i konventionen), stärka de åtgärder som vidtas för att uppmuntra kvinnor som utsatts för alla former av våld som omfattas av konventionen att anmäla sådant våld och säkerställa lämpliga mottagnings- och stödtjänster samt fortsätta ansträngningarna för att säkerställa en korrekt rättslig hantering av alla former av våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att riskbedömningar genomförs systematiskt i alla fall av våld mot kvinnor (artikel 51 i konventionen), använda skyddsorder i större utsträckning och se till att överträdelser bestraffas (artikel 53 i konventionen), samt begränsa den sekundära viktimisering som kvinnor som utsatts för våld kan utsättas för under förfarandena (artikel 56 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (12) När det gäller Italien omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att säkerställa att Italiens nationella handlingsplan om våld mot kvinnor tar upp alla former av våld mot kvinnor och stöds av en tidsplan, ekonomiska resurser och indikatorer för att mäta framsteg, säkerställa effektiva samråd med det civila samhället och bättre samordna genomförandet av

relevant politik (artikel 7 i konventionen), säkerställa hållbar och långsiktig finansiering för all politik och alla åtgärder som syftar till att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor, samtidigt som separata budget- och finansieringsposter säkerställs (artikel 8 i konventionen), säkerställa att alla berörda parter samlar in och delar upp data (artikel 11 i konventionen), se över läroplaner och läromedel i syfte att undanröja negativa stereotyper om kvinnor och flickor (artikel 14 i konventionen), införa grundutbildning och fortbildning för alla berörda yrkesgrupper om alla former av våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen), säkerställa tillgång till skyddade boenden och hjälplinjer för alla offer (artikel 22 i konventionen), säkerställa snabba, lämpliga och effektiva reaktioner på rapporter om alla former av våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa systematiska riskbedömningar för offer för alla former av våld mot kvinnor, vilka grundar sig på handböcker och riktlinjer (artikel 51 i konventionen), samt säkerställa att akuta förbudsåtgärder vid behov utfärdas och att överträdelse leder till åtgärder (artiklarna 52 och 52 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

- (13) När det gäller Nederländerna omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att säkerställa att politik som antas och åtgärder som vidtas för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet samordnas och att dessa omfattar alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen, ge rollen som samordningsorgan till fullt institutionaliserade enheter med tydliga mandat, befogenheter och nödvändiga resurser samt säkerställa icke-statliga organisationers deltagande i beslutsfattandet (artikel 7 i konventionen), införa lämplig och hållbar finansiering av politik och åtgärder mot alla former av våld mot kvinnor och våld i hemmet, införa separata budgetposter och finansieringsposter som bygger på principen om jämställdhetsbudgetering samt säkerställa lämplig och hållbar finansiering för kvinnorättsorganisationer (artikel 8 i konventionen), anpassa uppgiftskategorierna för insamling av uppdelade uppgiftskategorierna för insamling av uppdelade uppgifter (artikel 11 i konventionen), vidta åtgärder för att sprida kunskap om alla de principer som anges i artikel 14 i konventionen (artikel 14 i konventionen), öka utbildningen för alla yrkesverksamma och dra nytta av kvinnorättsorganisationers sakkunskap (artikel 15 i konventionen), säkerställa tillgången till skyddade boenden för alla offer, även personer som utsatts för intersektionell diskriminering (artikel 22 i konventionen), vidta åtgärder för att uppmuntra kvinnliga offer att anmäla, inbegripet kvinnor som riskerar att utsättas för intersektionell diskriminering (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att riskbedömningar genomförs i fall av våld i hemmet och andra former av våld mot kvinnor som en del av en insats från flera olika organ (artikel 51 i konventionen), samt säkerställa att berörda myndigheter omedelbart kan utfärda kontaktförbud och akuta förbudsåtgärder i fall av överhängande fara (artikel 52 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (14) När det gäller Portugal omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att säkerställa tillräckliga ekonomiska resurser för att genomföra nationella strategier och handlingsplaner samt hållbar finansiering för kvinnorättsorganisationer (artikel 8 i konventionen), säkerställa att yrkesgrupper som kommer i kontakt med offer får utbildning om våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen), säkerställa att det finns tillräckligt många program för

förövare av våld och sexuellt våld tillgängliga, att minimistandarder antas och att de utvärderas fortlöpande (artikel 16 i konventionen), utveckla en fullt operativ samordnad insats mellan flera organ mot alla former av våld mot kvinnor (artikel 18 i konventionen), inrätta en hjälplinje för kvinnor som utsatts för olika former av våld, säkerställa skyddade boenden för offer för alla former av våld mot kvinnor och säkerställa tillgången till specialiserade stödtjänster (artikel 22 i konventionen), säkerställa att ärenden utreds verkkningsfullt, förbättra insatserna för att förbereda ärenden genom att i mindre utsträckning vara beroende av offrens utsagor och se till att påföljderna står i proportion till brottets allvar (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att akuta förbudsåtgärder utfärdas snabbt och med omedelbar verkan samt stärka övervakningen av skyddsorder (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

- (15) När det gäller Serbien omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv övervakning av landets berörda strategi och anslå tillräckliga resurser till det eller de behöriga organ som ansvarar för samordning, genomförande, övervakning och oberoende utvärdering av politik och åtgärder mot alla former av våld mot kvinnor (artikel 7), säkerställa lämpliga och hållbara ekonomiska resurser för lagstiftning, politik och åtgärder som syftar till att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet, inbegripet för de institutioner och enheter som ansvarar för genomförandet av dem, samt använda jämställdhetsbudgetering för att möjliggöra effektiv övervakning av de offentliga utgifterna och garantera hållbar finansiering för kvinnoorganisationer som tillhandahåller specialiserat stöd till offer genom långsiktiga bidrag som tilldelas genom transparenta upphandlingsförfaranden (artikel 8 i konventionen), säkerställa att insamlade uppgifter delas upp enligt relevanta faktorer och harmonisera uppgiftsinsamlingen (artikel 11 i konventionen), säkerställa regelbundna förebyggande åtgärder som syftar till att utrota könsstereotyper och ta itu med bristande jämställdhet som en grundorsak till våld mot kvinnor samt främja medvetandehöjande kampanjer som tar upp alla former av våld mot kvinnor, inbegripet deras digitala dimension, och som riktar sig till samhället som helhet (artikel 12 i konventionen), säkerställa att alla berörda yrkesgrupper får systematisk grundläggande utbildning och fortbildning (artikel 15 i konventionen), öka och tillhandahålla tillräckliga resurser till program för förövare av våld i hemmet och anta enhetliga standarder (artikel 16 i konventionen), förbättra offrens tillgång till ekonomiskt stöd, boende och sysselsättning och säkerställa kostnadsfria rättsmedicinska undersökningar (artikel 20 i konventionen), säkerställa plats på skyddade boenden för alla offer, även personer som utsatts för intersektionell diskriminering (artikel 22 i konventionen), säkerställa tillgången till akutmottagningar för personer som utsatts för våldtäkt eller sexuellt våld, oavsett om offret är villigt att anmäla brottet eller inte (artikel 25 i konventionen), uppmuntra anmälan av alla former av våld mot kvinnor, stärka insamlingen av bevis och vidta åtgärder för att säkerställa en effektiv ärendehantering (artiklarna 49 och 50 i konventionen), involvera alla berörda institutioner i riskbedömningen (artikel 51 i konventionen), förbättra övervakningen och efterlevnaden av nödåtgärder och utökade skyddsåtgärder samt säkerställa enhetlighet i förfarandena (artiklarna 52 och 52 i konventionen), samt säkerställa ett effektivt genomförande av alla åtgärder för skydd av offer och trygga offrens rätt till korrekt information (artikel 56 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov

till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

- (16) När det gäller Polen omfattar utkastet till slutsatser om landets genomförande av konventionen behovet av att utveckla övergripande och samordnade strategier för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen, stärka de interinstitutionella samarbetsmekanismerna mellan myndigheter för att säkerställa offrens tillgång till stöd- och skyddsmekanismer och genomföra oberoende jämförande analyser av befintliga åtgärder och program (artikel 7 i konventionen), öka de ekonomiska resurserna för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor, säkerställa införandet av särskilda budgetposter för åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor, tillhandahålla rättvis och stabil finansiering för icke-statliga organisationer och säkerställa deras deltagande i genomförandet och övervakningen av all relevant politik (artikel 8 i konventionen), anslå nödvändiga personalresurser och ekonomiska resurser till konventionens samordningsorgan (artikel 10 i konventionen), samt säkerställa insamling av uppdelade uppgifter och harmonisera uppgiftsinsamlingen mellan relevanta tjänster (artikel 11 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar inom den partskommitté som inrättats genom artikel 67 i Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 19:e möte, ska vara att inte invända mot antagandet av följande akter:

- (1) Rekommendation om Förenade kungarikets genomförande av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)22prov.
- (2) Rekommendationer till Andorra om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)23prov.
- (3) Rekommendationer till Belgien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)24revprov.
- (4) Rekommendationer till Frankrike om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)25prov.
- (5) Rekommendationer till Italien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)26prov.
- (6) Rekommendationer till Nederländerna om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)27prov.
- (7) Rekommendationer till Portugal om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)28prov.

- (8) Rekommendationer till Serbien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)29prov.
- (9) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Polen som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)30prov.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*